

در بزرگداشت دست آوردهای یک زندگی پربار

هفته منصور حکمت هفته‌ای که تولد او (۴ ژوئن - ۱۵ خرداد) در آن قرار میگیرد هفته بزرگداشت دست آوردهای زندگی کوتاه اما بسیار پربار منصور حکمت است. هفته شناساندن و ارج نهادن به دست آوردهای زندگی او در همه عرصه هاست. منصور حکمت را باید معرفی کرد، منصور حکمت را باید خواند، منصور حکمت را باید فهمید و منصور حکمت را باید شناخت و شناساند همانطور که با مارکس رفتار میکنیم. روشن است که این کاری نیست که در یک هفته قابل انجام باشد. اما هفته منصور حکمت این امکان را بوجود می آورد که یک فعالیت متمرکز برای معرفی او را دامن بزنیم.

هفته منصور حکمت تلاشی است برای حرکت در آودن جامعه در ابعاد کلان برای شناخت عمیق تر و بزرگداشت زندگی این انسان ترین متفکر عصر ما.

هفته منصور حکمت تنها متعلق به حزب کمونیست کارگری ایران نیست. و محدود به ایران هم نیست. منصور حکمت متعلق به جنبش کمونیسم کارگری و از آن وسیعتر متعلق به انسانیت آزادیخواه و برابری طلب است. هفته منصور حکمت متعلق به هر انسان، هر جریان، هر سازمان و هر نهادی است که خود را در آرمان منصور حکمت، در دنیای بهتر او، شریک میدانند. طبعاً اعضا و دوستداران حزب هر جا که هستند می‌توانند و باید نقش فعالی در شناساندن منصور حکمت و جنبش او ایفا کنند. کارهای بسیار زیادی می‌توان کرد. میشود به انتشار نوشته‌های او کمک کرد، میشود جزوه، کتاب یا نوشته‌ای از او را بازتکثیر کرد و به دست دیگران رساند. میشود در مورد ایده‌های او در مورد کارگران و جنبش کارگری، در مورد انقلاب و جنبشهای سیاسی، در مورد رهایی زنان، در مورد انسان، در مورد کودک، در مورد سیاست، فلسفه، اقتصاد، در مورد سوسیالیسم، در مورد هر چیز دیگری او را معرفی کرد، خواند و به بحث گذاشت و کسان دیگری را به او جلب کرد. میشود پوستر او را پخش کرد، میشود نوارهای او را تکثیر و توزیع کرد. میشود هزار کار کرد. برنامه هایتان برای این هفته و هر کاری که انجام میدهید را به ما گزارش کنید. مهم این است که ما این هفته را هفته منصور حکمت کنیم. دنیا باید او را بشناسد. باید از امروز سنت این هفته را بگذاریم.

از سایت بنیاد منصور حکمت دیدن کنید

www.m-hekmat.com

منصور حکمت ضرورت زمانه بود

دوره هائی در تاریخ هست که بشریت نمایندگی نمیشود. مبارزه هست، همیشه مبارزه هست، مردم معترض هستند، آرمان آزادی هست، آرمان برابری طلبی و عدالت و رفاه هست، ولی زیر نویس تاریخ است، در متن نیست، به سیاست ترجمه نمیشود، در فرهنگ و هنر رسمی از کنارش میگذرند. و هر چه هست تباهی و سیاهی است. یک دوره نمونه این تاریخ دوره قرون وسطی است، و نمونه دیگر زمانه ماست اگر منصور حکمت نبود.

ما دهه های آخر قرن بیستم را زندگی میکردیم. دهه هائی که از آرمانهای انسانی اول قرن دیگر در آن خبری نبود. در سیاست ایران و در سیاست دنیا. قرنی که با انقلاب اکتبر شروع شد و با تاجریسم و ریگانیسم ختم شد. قرنی که با جنبش سوسیالیسم بین الملل شروع شد، و با اسلام سیاسی ختم شد. درست در این دوره است که منصور حکمت پا به تاریخ میگذارد و میگوید نه، نباید اینطور باشد. منصور حکمت، پشتش به مارکس بود. از چپ جبهه ملی انشعاب هشتمش جدا نشده بود، از انشعاب پنجم حزب توده هم جدا نشده بود، شاخه دوم چریکیسم آمریکای لائین هم نبود. او انساندوست بود، شور بود، زندگی بود. او آمد و گفت چرت است میخواید این سرمایه داری را رشد بدهید. همین است که هست. یا سوسیالیسم یا بدبختی و فقرت و فقرا. هر کسی که میخواست بشریت را تحریف کند، هر کسی که قیافه اپوزیسیون بخودش میگرفت تا رژیم اسلامی را تثبیت کند، هر کسی که میخواست استحاله کند، هر کسی که میخواست سرمایه داری نوع ترکیه را بایران بیاورد، هر کسی که میخواست اسلام باصطلاح لیبرالیزه شده را بجای اسلام سرکوبگر بیاورد، در مقابل همه اینها منصور حکمت ایستاده بود. جنبش و حزب کمونیست کارگری را ساخت و سخنگوی آزادیخواهی و انقلاب شد. منصور حکمت به فارسی حرف میزد، ولی حرفهایش جهانی بود. همه ۲۵ سال فعالیت سیاسی اش دفاع بود از رفاه و برابری و آزادی انسانها، دفاع بود از سوسیالیسم و لغو کار مزدی و از کارگر و مردم محروم. منصور حکمت سخنگوی بشریت محروم و استثمارشده بود. مظهر حرمت انسانی بود. او نیاز زمانه بود. منصور حکمت زنده است در نوشته هایش، در یک یک ما، در جنبشش و در حزبش، ولی قبل از هر چیز منصور حکمت زنده است چون زندگی با اوست. این انسان بزرگ را باید ارج گذاشت، شناخت و به همه شناساند.



منصور حکمت در ۱۵ خرداد ۱۳۳۰
(۴ ژوئن ۱۹۵۱) بدنیا آمد و در ۱۳
تیرماه ۱۳۸۱ (۴ ژوئیه ۲۰۰۲) بر
اثر بیماری سرطان درگذشت.

هفته ای که تولد منصور حکمت در آن
قرار دارد، هفته بزرگداشت دست
آوردهای زندگی پربار او تعیین شده
است. منصور حکمت متعلق به جنبش
کمونیسم کارگری، به انسانیت،
آزادیخواهی و برابری طلبی است. دنیا
باید منصور حکمت را بشناسد. هفته
بزرگداشت او را به مناسبتی برای
شناختن و شناساندن او در داخل و خارج
کشور تبدیل کنیم.

حزب کمونیست کارگری ایران و عراق

هفته منصور حکمت

۵ تا ۱۲ ژوئن - ۱۶ تا ۲۳ خرداد



اساس سوسیالیسم انسان است، چه در ظرفیت جمعی و چه فردی. سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است. جنبشی است برای خلاص کردن انسانها از اجبار اقتصادی و از اسارت در قالبهای از پیش تعیین شده تولیدی. جنبشی است برای از بین بردن طبقات و طبقه بندی انسانها. این شرط حیاتی شکوفایی فردی است.

مارکسیسم و جهان امروز - اسفند ۱۳۷۰

تغییر جهان و ایجاد دنیایی بهتر یک امید و آرمان همیشگی انسانها در طول تاریخ جامعه بشری بوده است. علیرغم رواج ایده های قدرگرایانه و خرافی اعم از مذهبی و غیر مذهبی حتی در دنیای باصطلاح مدرن امروز، ایده هایی که هریک به نحوی علاج ناپذیری و مقدر بودن وضع موجود را تبلیغ میکنند، زندگی واقعی و عمل روزمره توده های وسیع مردم همواره حاکی از یک امید و باور عمیق به امکان پذیری و حتی اجتناب ناپذیری یک آینده بهتر است. این امید که دنیای فردا میتواند از محرومیت ها و مشقات و کمبودها و زشتی های امروز رها باشد، این اعتقاد که عمل امروز انسان ها، چه جمعی و چه فردی، در تعیین چند و چون دنیای فردا موثر است، یک نگرش ریشه دار و قدرتمند در جامعه است که زندگی و حرکت توده های وسیع مردم را جهت میدهد. کمونیسم کارگری قبل از هر چیز به اینجا تعلق دارد، به امید و اعتقاد انسان های بیشمار و نسلهای پی در پی به اینکه ساختن یک آینده بهتر، یک جهان بهتر، بدست خود انسان، ضروری و میسر است.

از برنامه حزب کمونیست کارگری

جدال جاری در جامعه ایران مقابله اسلام قساوت و اسلام تساهل نیست، جدال ولایت فقیه و قانون نیست، بلکه جدال آزادیخواهی با استبداد و ارتجاع و اسلام در همه اشکال آن است. در سیر تحولی که در پیش است شخصیتهای جلوی صحنه امروز به سرعت بی ربط و محو خواهند شد. در مقابل ارتجاع اسلامی نه خرده اصلاح طلبان امروز، بلکه صف کمونیسم و آزادیخواهی و مساوات طلبی کارگری، صف سکولاریسم پیگیر و ضد مذهب، صف مدرنیسم و صف رهایی بی چون و چرای زن را خواهیم یافت. اینها تمایلات واقعی اکثریت عظیم مردم ایران است که امروز زیر حجاب اختناق پنهان است و می رود که آینده سیاسی ایران را بسازد.

زیر حجاب اختناق - ۱۴ فروردین ۷۷